

БЪЛГАРСКИЯТЪ СИНАКСАРЪ ОТЪ 1339 Г.

Тоя синаксаръ, който са намира у М. Погодина въ Москва, е билъ написанъ „въ дни тогѣда царствующему и прѣобладающъ землеж българскож превысокому и самодръжавному Ивану Александру.“ Въ Бѣлградъ са намира и други бѣлгарски синаксаръ, въ който са повтарятъ долензложенните отъ насъ рѣдове и който е описанъ отъ г-на В. Ламански въ неговата статья „О славянскихъ рукописяхъ въ Бѣлградъ, Загребъ и Вениъ“ (въ приложенята за VI томъ на „Зап. Акад. Наукъ“). Правописанието на тоя памѣтникъ е срѣднѣо-бѣлгарско. Ние заимствоваме слѣдующите рѣдове изъ сѣчиненията на А. Гилфердинга (Т. I., стр. 39).

При Никифоре цѣсари. и шци ставрикиевѣ. въ ѳ. е. лѣт цѣсарства нго. сключитиса рать кзѣти грькомъ съ бѣлгарзи. азѣе же цѣсарѣби по дрѣжавѣ повѣдившюу по семь повѣдож възнесшюу сѣ. и пиши и питню прилежшюу. ставше же сѣ с бѣлгарзи бѣлгарѣ. и пощѣж на грьцкыж вож нападе несккошж, а дрюгъж изведошж, и самого цѣсарѣ азшж. и много оубинство въ нихъ створишж. не пощѣдѣшж ни единого же ни самого цѣсарѣ. велико же нхъ изезист и ти бѣжашж на горзи гщѣшжж. и тамо изезишж. елико же жто въ живзѣхъ. и поу-дими бѣхъ Христа штврѣшиса. и не покорившесѣ въ различнѣж смръти вѣложени кзѣшж. и мж-чѣнна вѣнець прижшж.

БЪЛГАРСКИЯТЪ ПРОЛОГЪ.

Тоя прологъ, който е билъ найденъ въ София отъ